

Δ

Λ

λέγκω (χαὶ-γεῖ). ἐπιρ. ἐλα- φος.

φρῶς, κοῦφως. (337. χαὶ λε- Δικαιατριάρχης, α. ἀρσ. ψευδο-  
γκώ).

λεγάνης, ἥλ. οὐδ. ἀνάκλισις,  
κατάκλισις, τὸ κατακεί- Δικαιορόκης, α. ἀρσ. ψευδοπρο-  
σθαι.

λεγχόνη. παρτ. λεγάρχης. ἀρρ. Δικαιορίτης, α. ἀρσ. ψευδόχρι-  
στος.

λαγόχης. το 3. προσ. λάγη.  
μ. λάγη, γενη. κεῖμαι κα- Δικίνης, α. οε. ἐπιθ. ψεύσης,  
τάκειμαι. Σκαὶ τριτοπροσ. ψεύστρια.=λικέζη. 2)=λό-  
γηνή.

λεγήτης. ἀπόκειται.. Δικένη. σύνδ.=ῆλη.

λέγητης, ἥλ. ἀρσ. λέωτιον (ἐκ Δικοβάνης, ἥλ. οὐδ. χόρευσις,  
τοῦ Λατ. linteum).

λέγητης οὐδ. ἡ γεν. λέγητη. Δικοβεβάνης, ἥλ. οὐδ. τῷ  
καὶ τλπ. κατὰ τὸ=λέγητη. προηγ.  
(καὶ πληθ. ἐν οὐδετ. γένει,  
λέγητη καὶ λέγητη. 143). Δικοβεβάνης. -ετοβάνης.  
=λικέδιο.

λέστηνή, α. οε. ἐπιθ. δόλιος,  
δολερός, ἀπατηλός=λεσ्तή- Δικοστοάνης, ἥλ. οὐδ. χοροσα-  
νῆ.

λετάριο, εши.=λεψή. Δικέδιο, εши. Δικοβάνης. χορεύω,  
θιασεύω, ὁρχέομαι - οῦμαι,  
σκιρτάω-ῶ.

λεψή, τίши. παρτ. λεψίχης  
(καὶ-τάχη). ἀρρ. (βοζ, πο)  
λεψίχης. μ. (βοζ, πο- λεψή,  
τίши) ἡ περιφραστ. ἵπτα- Δικέζη, α. ἀρσ. χορὸς, θιασός,  
μαι, πέτομαι. χορεία.

λενίτη, α. ἀρσ. Λευΐτης.  
2) Λευΐτικὸν (τὸ τρίτον βι- φύλλα (ἐπὶ φυτῶν μόνον,  
βλίον τῆς πεντατεύχου). ώς Σ-εμοκόβηος. φύλλα συ-  
κῆς, καὶ τ. τ.).

λικά, ἥ. θηλ. ψευδος, ληρος. Δικέτη, α. ἀρσ. φύλλον. (ἐπὶ<sup>1</sup>  
λικεβράτη, α. ἀρσ. ψευδάδελ- φυτῶν καὶ ἄλλων πραγμ.)  
ένιοτε καὶ σελίς (βιβλίου).